

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2015/41/656

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van de heer [naam], appellant, woonachtig te Almere, , gericht tegen het besluit van de BSA-commissie van de Faculteit der Tandheelkunde, verweerster, om appellant een negatief studieadvies toe te kennen.

I. Loop van het geding

Appellant heeft op 18 augustus 2015 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd op 17 augustus 2015. Nadere gronden voor het beroep zijn ingediend op 30 augustus 2015. Deze zijn op 7 september 2015 voorgelegd aan verweerster.

Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 25 augustus 2015 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellant nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellant tijdig uitgenodigd. Een minnelijke schikking is echter niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft vervolgens op 14 september 2015 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 21 september 2015.

Appellant is in persoon verschenen. Hij werd vertegenwoordigd door mevrouw mr. A. van Hespen en voorts bijgestaan door de heer [naam] en mevrouw drs. K.T.J. Waanders, studentendecaan.

Verweerster werd vertegenwoordigd door mevrouw dr. I.H.A. Aartman, voorzitter van de BSA-commissie, en de heer dr. E.C.I. Veerman, lid van de BSA-commissie, alsmede door mevrouw drs. P. Rienderhoff, secretaris van de BSA-commissie. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting, gaat het College uit van de volgende feiten. Appellant volgde in het studiejaar 2014-2015 het tweede jaar van het curriculum van de opleiding Tandheelkunde. Het voorgaande studiejaar heeft appellant voldaan aan de zogeheten BSA-norm om toegelaten te worden tot het tweede studiejaar. Aan het eind van het tweede jaar moet appellant hebben voldaan aan alle eisen uit het eerste cursusjaar van de opleiding. Appellant is daar het afgelopen studiejaar echter niet in geslaagd en heeft derhalve een negatief studieadvies gekregen. Als reden voor het teleurstellende resultaat meldt appellant dat persoonlijke omstandigheden hem verhinderden optimaal te studeren. Deze betreffen in het bijzonder de functiestoornissen ASS en dyslexie, waaraan hij lijdt. Verweerster is ervan op de hoogte dat appellant te kampen heeft met beperkingen. Appellant wordt - sinds hij in september 2013 met zijn opleiding begon - ondersteund door een studentendecaan en door het programma SCHIB.

Appellant had het afgelopen jaar, naast zijn beperkingen, ook te kampen met gevoelens van stress, depressie en slaapstoornissen. Daarvoor volgt appellant sinds november 2014 een behandeling. Door de behandeling verminderen de klachten.

Appellant verzoekt het College van Beroep om het besluit te vernietigen en een nieuwe beslissing te nemen. Tevens verzoekt appellant om vergoeding van de kosten die voortvloeien uit het bestreden besluit.

Verweerster stelt dat van persoonlijke omstandigheden, zoals neergelegd in het Uitvoeringsbesluit van de WHW, bij appellant niet of onvoldoende sprake is geweest. Het causale verband tussen de door

appellant ingebrachte persoonlijke omstandigheden en het niet optimale studiesucces acht verweerster niet of onvoldoende aanwezig.

Verweerster wijst erop dat appellant vanwege zijn beperking een verlenging van de tentamentijd heeft toegewezen gekregen. Andere ondersteuning is niet gevraagd.

Niet vastgesteld kan worden dat de studieprestaties van appellant causaal verband houden met de psychische problemen waarmee appellant in het tweede studiejaar kampte.

Conclusie van verweerster is daarom dat appellant niet aan de eis heeft voldaan dat na twee jaar alle 60 EC die tot het eerste cursusjaar horen, behaald moeten zijn en dat appellant niet of onvoldoende kan wijzen op bijzondere omstandigheden die de studievertraging afdoende kunnen verklaren.

III. Standpunten van partijen

Appellant geeft te kennen dat hem nog één tentamen rest om aan de eisen van het eerste studiejaar te voldoen. Het betreft een vak van 8 EC. Appellant wijst erop dat hij zich als gevolg van het negatieve studieadvies niet voor het nieuwe studiejaar heeft kunnen inschrijven, waardoor hij dit laatste vak niet kan afronden.

Appellant wijst erop dat de combinatie van de functiestoornis en de psychische problemen in het afgelopen studiejaar tot gevolg hebben gehad dat hij niet tijdig aan de norm voor een positief studieadvies heeft kunnen voldoen. Gezien de voortgang in de behandeling van de psychische problemen heeft appellant het vertrouwen dat hij deze zal overwinnen in het studiejaar 2015-2016. In het bestreden besluit is niet onderbouwd waarom verweerster van mening is dat persoonlijke omstandigheden geen rol zouden hebben gespeeld bij het niet bereiken van voldoende studieresultaat.

Vanwege de functiebeperkingen die appellant ondervindt is de multiplechoicetentamenvorm minder geschikt. Daarvoor blijkt verlenging van de tentamentijd onvoldoende te zijn. Appellant was er door de studentendecaan in het voorjaar van 2015 op gewezen dat hij aanpassing van de wijze van tentamineren kon verlangen op grond van zijn beperkingen, maar hij had het vertrouwen dat hij de multiplechoicetentamens wel aan zou kunnen. Gezien zijn resultaten is appellant nu van gedachten veranderd.

Omdat appellant op het VWO goede ervaringen met voorleesteksten had opgedaan, heeft de studieadviseur hem doorverwezen naar het audiovisueel centrum van de VU. Hier kon men echter niets voor appellant doen.

Verweerster zet uiteen dat studenten die aantonen te lijden aan dyslexie 'automatisch' verlenging van de tentamenduur krijgen toegekend. Die regeling gold derhalve ook voor appellant. Om andere aanpassingen heeft appellant niet verzocht, hoewel in de OER die mogelijkheid wel wordt vermeld. Verweerster waarschuwt dat niet in de hele opleiding aanpassing van tentamens mogelijk zal blijken. Verweerster geeft te kennen dat de studieadviseur die om advies is gevraagd ter voorbereiding van het studieadvies voor appellant, geen uitspraak heeft gedaan over het causale verband tussen de persoonlijke omstandigheden en het niet behalen van het resterende vak. Verweerster vraagt zich daarnaast af of appellant zelfstandig een praktijk kan voeren, gezien zijn beperkingen. De twijfel komt voort uit de relatie die appellant zal moeten onderhouden met patiënten. Daarmee zal hij ook al tijdens de opleiding geconfronteerd worden.

Verweerster constateert dat de psychische omstandigheden van appellant niet in het eerste jaar van zijn studie speelden. Het laatste nog af te ronden vak is desalniettemin ook in dat eerste jaar niet gehaald. Verweerster is daarom van mening dat er geen causaal verband vastgesteld kan worden tussen de psychische gesteldheid van appellant en zijn studieresultaten. Zij acht dit afdoende reden om appellant niet langer toe te laten tot de opleiding.

Verder beaamt verweerster dat het negatieve studieadvies verhindert dat een student zich opnieuw voor dezelfde opleiding kan inschrijven. Dat vloeit voort uit de wetgeving en is nader bepaald in de Onderwijs- en examenregeling van de opleiding.

IV. Overwegingen van het College

Het College van Beroep voor de Examen is ingevolge artikel 7.61, vijfde lid WHW uitsluitend bevoegd te bepalen of een beroep gegrond, ongegrond of niet-ontvankelijk is. Het College is niet bevoegd in de plaats van het bestreden besluit een nieuwe beslissing te nemen.

Appellant verzoekt voorts om veroordeling van verweerster in alle extra kosten die het gevolg zijn van het bestreden besluit. Het College merkt op dat de onderhavige procedure geen Awb-procedure is, maar een procedure in het kader van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW). Op grond hiervan bestaat niet de mogelijkheid kosten te vergoeden.

Op grond van artikel 7.8b WHW kan het instellingsbestuur uiterlijk aan het einde van het eerste jaar

van inschrijving of zolang het eerste cursusjaar ('propedeuse') niet succesvol is afgerond, aan het advies over de voortzetting van de studie een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. In artikel 2.1 van de Uitvoeringsregeling WHW is een limitatieve opsomming te vinden van omstandigheden die aanleiding kunnen zijn af te zien van een negatief bindend studieadvies. Voor het maken van een uitzondering op de regeling van het bindend studieadvies op grond van deze omstandigheden is bovendien vereist dat tussen het bestaan van die omstandigheden en de studievertraging een causaal verband bestaat. Het ligt voorts op de weg van de student het bestaan van omstandigheden, zoals bedoeld in de Uitvoeringsregeling WHW, en genoemd causaal verband voldoende aannemelijk te maken.

Met appellant is het College van Beroep van mening dat het besluit om appellant een negatief studieadvies toe te kennen gemotiveerd genomen had moeten worden. Het bestreden besluit ontbeert nu een grondslag.

Het College stelt voorts vast dat verweerster in voldoende mate op de hoogte was van de beperkingen van appellant. In artikel 6.5 OER 2014-2015 (A) is bepaald dat een student met een functiebeperking in aanmerking kan komen voor aanpassingen in het onderwijs, de practica en de tentamens, waarbij de kwaliteit en moeilijkheidsgraad van een vak of tentamen overigens niet wijzigen. Niet gebleken is dat verweerster, althans het faculteitsbestuur, maatregelen heeft getroffen die in overeenstemming zijn met de specifieke functiebeperkingen van de student, met uitzondering van de tentamenduurverlenging. Verweerster was op de hoogte van de omstandigheden van appellant en het had om die reden op de weg van verweerster gelegen in overleg met appellant na te gaan of andere maatregelen dan duurverlenging wenselijk waren.

Voorts stelt het College vast dat appellant voor zijn psychische problemen in behandeling is, waardoor er een reëel zicht op verbetering is.

Gezien het feit dat het bestreden besluit niet is gemotiveerd, maar eveneens omdat onvoldoende maatregelen zijn getroffen om de nadelen van de beperkingen van appellant te mitigeren en omdat verwacht mag worden dat in het studiejaar 2015-2016 de psychische problemen van appellant in voldoende mate zullen verminderen, zal het College van Beroep het besluit vernietigen.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep gegrond en vernietigt de bestreden beslissing. Het College draagt verweerster op opnieuw een beslissing te nemen en wel binnen twee weken na het bekend maken van deze uitspraak met inachtneming van de overwegingen van het College van Beroep.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 6 oktober 2015 door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter, prof. dr. L.H. Hoek, prof. dr. ir. G. van der Laan, mw. drs. T. Mekking, prof. dr. H.A. Verhoef, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort,
voorzitter

w.g.

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 45,-.